

Sygnatura akt VIII C 2278/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 czerwca 2016

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR SSR Agata Cieśla

Protokolant: Roksana Kondrak

po rozpoznaniu na rozprawie 15 czerwca 2016 we W.

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda D. K.

kwotę 1.500,00 zł (tysiąc pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 05 października 2015 do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2278/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 05 października 2015 D. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. J. kwoty 1.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od wytoczenia powództwa i kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że 24 marca 2014 zlecił pozwanemu uszycie kurtki skórzanej, wpłacając zaliczkę 300 zł, potem 400 zł, a następnie 800 zł, razem płacąc 1.500 zł. Kurtka uszyta została wadliwie, co było podstawą reklamacji. Pomimo wykonania poprawek nie nadawała się do chodzenia. Wobec nieskuteczności własnych starań i działań powód wystąpił do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we W. o wszczęcie procedury mediacji zamierzającej do polubownego zakończenia sporu cywilnoprawnego pomiędzy powodem (konsumentem) a pozwanym przedsiębiorcą. Przeprowadzone postępowanie nie dało rezultatu, gdyż pozwany złożył wyjaśnienia nie przystające do sytuacji i nie zaproponował rozwiązania satysfakcjonującego dla powoda. Wobec nieskuteczności mediacji i braku zgody pozwanego na rozpatrzenie sprawy przez sąd polubowny wskazano drogę sporu przed sądem powszechnym. Powód zwrócił się jeszcze do Oddziału Federacji (...) we W., ale ich interwencja nie przyczyniła się do zakończenia sporu. Łączne roszczenie powoda wynosi 1.500 zł i wynika z faktu, że dzieło ma nieusuwalne wady, co skutkowało odstąpieniem od umowy. W ocenie powoda w tych okolicznościach wystąpienie z powództwem jest zasadne i celowe.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 23 listopada 2015 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII. Wydziale Cywilnym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 29).

Pozwany M. J. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa (k. 30-34).

Pozwany zarzucił, że zobowiązanie wykonał w sposób właściwy, zgodny z umową stron. Przyznał, że powód zlecił mu uszycie kurtki skórzanej, dostarczając zdjęcie wzoru i opisując szczegółowo kurtkę, którą zamówił. Powód zaakceptował również skórę na projektowaną odzież, nie mając do sprowadzonego materiału żadnych zastrzeżeń. Dalej pozwany wskazał, że przed wydaniem rzeczy dokonał trzech przymiarek kurtki, podczas których powód uszczegóławiał cechy kurtki. Następnie rzecz została sprzedana klientowi, a tym samym przeszły na niego korzyści i ciężary związane z nabytą rzeczą. Po kilkunastu dniach powód pojawił się w firmie pozwanego, wskazując, że kurtka została niewłaściwie uszyta, przy czym nie sprecyzował istoty swego zarzutu. Zaznaczył, że rękawy nie wyglądają tak, jak sobie tego życzył, dostarczając nowe fotografie. Pozwany zarzucił, że podczas przymiarek oraz odbioru towaru powód nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Zatem dzieło, do którego wykonania zobowiązał się przyjmujący zamówienie pozwany, odpowiadało oczekiwaniom powoda. Pozwany zarzucił, że zarzut jakoby kurtka była uszyta wadliwie jest chybiony, gdyż wykonał kurtkę z należytą starannością, zważając by wyglądała jak na fotografiach zaprezentowanych przy zawieraniu umowy. W ocenie pozwanego rzecz jest zgodna z umową stron oraz posiada właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na jej istotę oraz umowę łączącą strony. Pozwany zarzucił, że nie doszło do zmniejszenia użyteczności rzeczy, ponieważ stan kurtki jest bardzo dobry i nadaje się ona do celu, w jakim została wykonana. Zdaniem pozwanego zobowiązanie zostało wykonane w sposób właściwy oraz zgodny z umową stron, wobec czego powodowi nie przysługuje roszczenie względem pozwanego. Pozwany dodał, że powód wystąpił do niego z prośbą o dokonanie zmian i chociaż były one niezgodne z pierwotną wersją dzieła, przedstawioną na fotografiach, pozwany zgodził się na ich dokonanie. Chodziło między innymi o wykonanie dodatkowych kieszeni tylnych w okolicach pleców i rękawów. Pozwany podniósł, że jego zgoda wynikała jedynie z chęci ochrony dobrego wizerunku firmy, a nie mając prawnego obowiązku dokonania zmian poniósł dodatkowe koszty, których zwrotu mógłby żądać od powoda. Pozwany podkreślił, że realizując zamówienie wykonał dzieło zgodnie z należytą starannością obciążającą przedsiębiorcę w zakresie oferowanych usług, zostały również zachowane procedury techniczne, bowiem powód wybrał materiał (skórę) i zaakceptował działanie pozwanego (brak uwag podczas przymiarek). W ocenie pozwanego spełnił on wymogi staranności profesjonalisty, a dodatkowo - wykazując dobrą wolę i profesjonalizm - dokonał zmian w dziele, do których nie był obowiązany. W konsekwencji nie można mówić o wadzie fizycznej dzieła, bowiem zostało ono wykonane zgodnie z umową stron, jest funkcjonalne i posiada właściwości zgodne z jego przeznaczeniem, co czyni powództwo bezzasadnym.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, iż nie jest prawdą, że nie kwestionował sposobu uszycia kurtki przez pozwanego, bo zastrzeżenia zgłaszał już na pierwszej przymiarce, kiedy jeszcze nie było rękawów, a kurtka już źle się układała na ramionach. Pozwany zapewnił, że zostanie to poprawione i powód będzie zadowolony. Na kolejnej przymiarce również to podnosił, bo wada nie została naprawiona. Powód potwierdził, że nie kwestionował materiału z jakiego została wykonana kurtka, jednak cały czas kwestionował, że kurtka źle leży, a po doszyciu przez pozwanego rękawów okazało się, że są one za krótkie (przy wyciągniętych rękach sięgają trochę za łokieć). Powód wskazał, że podczas przymiarki, w obecności swojej znajomej mówił o zastrzeżeniach, że kurtka źle leży w ramionach i nie ma w związku z tym swobody ruchów. Rękawy nie były jeszcze wówczas doszyte. Powód dodał, że o tym, że kurtka ma mieć dodatkowe kieszenie pozwany wiedział od początku i winien to uwzględnić w cenie za jaką zgodził się wykonać kurtkę. Podniósł, że kurtka była szyta na miarę, zatem winna być dostosowana do sylwetki powoda, a nie tylko wyglądać jak na zdjęciu. Zdaniem powoda nie można zgodzić się z twierdzeniem pozwanego, że wykonał kurtkę zgodnie z umową i że posiada właściwości jakie winna mieć rzecz tego rodzaju, gdyż kurtka w ramionach jest zbyt mała, przy każdym ruchu ramiona się unoszą, a rękawy są zbyt krótkie (k. 44-46).

W piśmie z 18 kwietnia 2016 pozwany wskazał, że kurtka podczas przymiarek nie była jeszcze gotowa i stanowiła swoisty "szkielet" wykonanego później dzieła. Dodał, że przeróbki, które wprowadził powód przyczyniały się każdorazowo do niewielkiej zmiany wyglądu dzieła i powinien liczyć się z tym, że mogą doprowadzić do efektu odmiennego od założonego. Pozwany zaś, szyjąc kurtkę na miarę, kierował się zaprezentowanym wzorem oraz zaleceniami zleceniodawcy, w efekcie uszył kurtkę odpowiadającą pierwotnym oczekiwaniom powoda, wykorzystując

materiał wysokiej klasy. Natomiast fakt, że oczekiwania powoda były odmienne nie mógł wpłynąć pozytywnie na odbiór dzieła. Pozwany dodał, że dokonał aż trzech przymiarek, aby mieć pewność, że dzieło będzie odpowiednio wykonane i dobrze "leżeć" na ciele, odpowiadając wymiarom powoda. Dodał, że w swojej dziesięcioletniej praktyce zawodowej nie spotkał się ze złą opinią klientów, zawsze wykonując odzież z należytą starannością, a uszycie kurtki ze zbyt krótkimi rękawami - jak zarzuca powód - nie licuje z kompetencjami pozwanego, który cieszy się opinią doskonałego fachowca (k. 52-53).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Umową z 24 marca 2014 powód D. K. zlecił pozwanemu M. J. uszycie kurtki skórzanej, którą pozwany zobowiązał się wykonać na podstawie dostarczonych przez powoda zdjęć wzoru i szczegółowego opisu zamówionej kurtki.

Strony uzgodniły cenę 1.500 zł za wykonanie kurtki, a przy zawarciu umowy powód uiścił zaliczkę w wysokości 300 zł.

Pozwany M. J. prowadzi działalność gospodarczą, zawodowo trudniąc się szyciem odzieży na miarę.

Pozwany przystąpił do wykonania kurtki i zaproponował materiał, przedstawiając powodowi próbkę skóry, z której miała zostać wykonana kurtka. Powód zaakceptował materiał, z którego następnie pozwany uszył kurtkę.

W trakcie wykonywania kurtki odbyły się trzy przymiarki w zakładzie pozwanego.

Podczas pierwszej przymiarki, gdy kurtka nie miała jeszcze rękawów, powód zgłaszał pozwanemu, że kurtka źle układa się na ramionach (odstaje). Pozwany zapewnił powoda, że zostanie to poprawione. Na kolejnej przymiarce powód również podnosił, że kurtka źle leży w ramionach i nie ma w związku z tym swobody ruchów. Po doszyciu przez pozwanego rękawów powód ponownie zgłosił pozwanemu zastrzeżenia, wskazując, że kurtka w ramionach jest zbyt mała, przy każdym ruchu ramiona się unoszą, a rękawy są zbyt krótkie. Pozwany każdorazowo zapewniał powoda, że kurtka jest wykonana prawidłowo i powód będzie zadowolony.

dowody:

fotografie kurtki k. 9-10 i k. 35-37,

informacja z (...) k. 25,

zeznania świadka D. M., protokół elektroniczny z 22 kwietnia 2016,

ogłędziny przedmiotu umowy – skórzanej kurtki, protokół elektroniczny z 22 kwietnia 2016,

przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016,

przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016;

W czerwcu 2014 powód odebrał uszytą przez pozwanego kurtkę. Łącznie powód zapłacił pozwanemu za wykonanie zamówionej kurtki umówioną kwotę 1.500 zł.

okoliczności bezsporne

Po kilkunastu dniach od odbioru kurtki powód zgłosił się do zakładu pozwanego, ustnie zgłaszając zastrzeżenia co do wykonanej kurtki - rękawy nie wyglądają tak, jak sobie tego życzył i dostarczając kolejne fotografie.

Pozwany, na żądanie powoda, dokonał nieodpłatnie zmian w wykonanej kurtce (dodatkowe kieszenie tylne w okolicach pleców i rękawów, zmiana mankietów). Zmiany te zostały wykonane przy użyciu innego materiału, gdyż ten z którego uszyto kurtkę został w całości zużyty.

Kurtkę, po wykonaniu poprawek, powód odebrał od pozwanego we wrześniu 2014.

dowody:

przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016,

przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016;

Powód w dalszym ciągu nie był zadowolony z wykonanej przez pozwanego kurtki. Przyszedł do zakładu pozwanego i ustnie zgłosił mu swoje zastrzeżenia, żądając obniżenia ceny. Pozwany w rozmowie z powodem nie zgodził się na proponowane przez powoda obniżenie ceny. Następnie, po namyśle, telefonicznie zaproponował powodowi obniżenie ceny, na co powód już się nie zgodził.

Pismem z 12 listopada 2014 powód ponownie zgłosił pozwanemu zastrzeżenia co do wykonanego dzieła – skórzanej kurtki (za krótkie rękawy, kurtka za ciasna w klatce piersiowej, sztywne, odstające ramiona), żądając wykonania dzieła zgodnie z zamówieniem.

Pozwany, pismem wysłanym do powoda 26 listopada 2014, odmówił uwzględnienia zastrzeżeń powoda, wskazując, że kurtka została wykonana zgodnie z umową.

Powód zgłosił się do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we W. o wszczęcie procedury mediacji. Przeprowadzone postępowanie nie przyniosło rezultatu.

dowody:

pismo (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we W. do powoda z 30.12.2014 k. 5,

korrespondencja mailowa pozwanego z 29.12.2014 k. 6 i 20.08.2015 k. 11-12,

pismo Oddziału Federacji (...) we W. do pozwanego z 19.07.2015 k. 13,

pismo pozwanego do powoda z 25.11.2014 k. 19-20 z potwierdzeniem nadania k. 7-8,

protokół mediacji z 04.12.2014 k. 21-23,

wniosek konsumenta o wszczęcie procedury mediacji z 02.12.2014 k. 24,

przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016,

przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny z 15 czerwca 2016;

Kurtka skórzana wykonana przez pozwanego na zamówienie powoda jest niedopasowana do sylwetki powoda. Przy wykonywaniu ruchów pas kurtki podciąga się do góry, tworzą się sztywno odstające ku górze ramiona. Rękawy podciągają się, a ściągacze przy nadgarstkach zatrzymują się na wysokości połowy przedramienia. Szerokość i krój kurtki w klatce piersiowej i ramionach nie pozwala powodowi na swobodę wykonywania ruchów.

dowody:

fotografie kurtki k. 47,

ogłędziny przedmiotu umowy – skórzanej kurtki, protokół elektroniczny z 22 kwietnia 2016,

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż do zawartej przez strony umowy, z uwagi na datę jej zawarcia (24 marca 2014), zastosowanie znajdują przepisy ustawy z 27 lipca 2002 o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176 z późn. zm.), którą stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) – art. 1 ust. 1 powołanej ustawy. Natomiast przez odesłanie zawarte w art. 638 k.c. powyższa regulacja znajdzie zastosowanie do zawartej między stronami umowy o dzieło.

W myśl regulacji zawartej w art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Dalej, zgodnie z ust. 4, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Jak wynika z powołanych przepisów ustawodawca przyjął sekwencyjność realizacji uprawnień: sekwencja pierwsza, to żądanie naprawy lub wymiany; dopiero w razie niezaspokojenia z określonych przyczyn tych żądań w odpowiednim czasie wchodzi w grę sekwencja druga, czyli żądanie obniżenia ceny albo odstąpienie od umowy. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy (druk sejmowy 465, LexPolonica wersja elektroniczna) w sekwencji pierwszej chodzi o usunięcie niezgodności towaru z umową, która pozostaje nienaruszona, zaś w sekwencji drugiej - o zmianę treści umowy albo jej zniweczenie.

Zatem w razie wystąpienia przedmiotowej niezgodności może być realizowane podstawowe uprawnienie nabywcy do żądania doprowadzenia towaru do stanu zgodności z umową poprzez skorzystanie przez niego z ustawowych środków temu służących i w braku stosownego ograniczenia wynikającego z postanowień ustawy.

Doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową w pierwszej kolejności powinno zostać zrealizowane w wykonaniu żądania nabywcy nieodpłatnej naprawy lub wymiany towaru na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów.

W rozpatrywanej sprawie powód opiera swoje żądanie na twierdzeniu, że wskutek wad występujących w zamówionej przez niego kurtce skórzanej, wykonanej przez pozwanego, skutecznie odstąpił od umowy i w niniejszym postępowaniu żąda zwrotu przez pozwanego uiszczonej ceny w wysokości 1.500 zł. Na poparcie swych twierdzeń powód przedstawił wykonaną przez pozwanego kurtkę, z ogłędzin której wynika jednoznacznie, że nie jest ona dopasowana do sylwetki powoda. Przy wykonywaniu przez powoda ruchów pas kurtki podciąga się do góry, tworzą się sztywno odstające ku górze ramiona. Rękawy podciągają się, a ściągacze przy nadgarstkach zatrzymują się na wysokości połowy przedramienia. Szerokość i krój kurtki w klatce piersiowej i ramionach nie pozwala powodowi na swobodę wykonywania ruchów. W ocenie Sądu powyższe wady w sposób jednoznaczny wskazują, że wykonana przez pozwanego na zamówienie powoda kurtka stanowi towar niezgodny z umową w rozumieniu przepisów powołanej ustawy.

W tym miejscu należy przytoczyć regulację zawartą w art. 4 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którą w przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy, w ocenie Sądu powód wykazał, że wykonana przez pozwanego kurtka nie nadaje się do celu określonego przez powoda. Nie zapewnia swobody ruchów, ani dopasowania pozwalającego na codzienne jej użytkowanie.

Wobec powyższych ustaleń nie broni się twierdzenie pozwanego, że realizując zamówienie wykonał dzieło zgodnie z należytą starannością obciążającą przedsiębiorcę w zakresie oferowanych usług. Podkreślić bowiem należy, iż odzież uszyta na miarę winna być dopasowana do sylwetki i wymiarów zamawiającego. Nie tylko zaś wzorem odpowiadać zamówieniu. W tym kontekście twierdzenia pozwanego, iż uszył kurtkę, kierując się zaprezentowanym wzorem oraz zaleceniami zleceniodawcy, jest niewystarczające dla stwierdzenia, iż wykonana odzież nadaje się do przeznaczonego celu. Pozwany zarzucał, że nie zlecono mu zaprojektowania kurtki, a wykonanie jej według projektu powoda. Niemiej jednak, w ocenie Sądu, niezależnie od tego jak szczegółowy był opis powoda zamówionej kurtki, zamówiony wzór pozwany jako profesjonalista, zgodnie ze sztuką, winien dopasować do sylwetki powoda, tak, by wykonana odzież zapewniała swobodę ruchów, nie deformując się przy każdym poruszeniu. Tym samym, wbrew twierdzeniom pozwanego, wykonane dzieło nie jest funkcjonalne ani nie posiada właściwości zgodnych z jego przeznaczeniem.

Podkreślany przez pozwanego fakt odbioru przez powoda dzieła i zapłaty całości umówionej ceny nie przesądza, wbrew twierdzeniom pozwanego, że powód nie miał co do wykonanego dzieła zastrzeżeń. W myśl art. 4 ust. 1 powołanej ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

Jak wynika z ustaleń faktycznych dokonanych w oparciu o osobowe źródła dowodowe, a to zeznania świadka D. M., znajomej powoda, która była obecna podczas jednej z przymiarek, gdy powód zgłaszał pozwanemu uwagi co do wykonywanego dzieła, oraz na podstawie dowodu z przesłuchania stron, powód zgłaszał zastrzeżenia pozwanemu już od pierwszej z przymiarek. Wskazywał, że kurtka źle leży w ramionach i nie ma w związku z tym swobody ruchów, a po doszyciu przez pozwanego rękawów ponownie zgłosił, że kurtka w ramionach jest zbyt mała, przy każdym ruchu ramiona się unoszą, rękawy są zbyt krótkie. Pozwany każdorazowo zapewniał powoda, że kurtka jest wykonana prawidłowo i powód będzie zadowolony. W konsekwencji już w kilkanaście dni po odbiorze dzieła powód przyszedł do zakładu pozwanego, ustnie wskazując na zgłaszane już wcześniej w czasie przymiarek wady dzieła. Nie może ulegać zatem wątpliwości, że wady te istniały w chwili wydania towaru.

Poza sporem jest, że pozwany, zgodnie z życzeniem powoda, nieodpłatnie dokonał poprawek w wykonanej kurtce, jednak ich wykonanie nie doprowadziło do wyeliminowania istniejących wad. W tej sytuacji, wobec braku możliwości doprowadzenia dzieła do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę, powód zdecydował się odstąpić od umowy. W tym miejscu dodać należy, że oczywistym i nie wymagającym dowodu jest fakt, że uszycie nowej kurtki wymaga nadmiernych kosztów.

Mając powyższe na względzie, stwierdzić należało, iż powód skorzystał z uprawnień przyznanych mu jako konsumentowi w przepisach powołanej ustawy. Dochował staranności w zakresie terminowego zgłoszenia pozwanemu stwierdzonych wad, wykazał, że wady zamówionej dzieła sprawiają, że kurtka nie jest funkcjonalna ani nie posiada właściwości zgodnych z jej przeznaczeniem. Tym samym uznać należało, że opisanym wadom przypisać można walor istotności, o którym mowa w art. 8 ust. 4 powołanej ustawy, zatem powód mógł skutecznie odstąpić od zawartej umowy i w oparciu o art. 494 k.c. żądać od pozwanego zwrotu uiszczonej ceny.

W tym stanie faktycznym i prawnym, żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie, co znalazło swój wyraz w punkcie I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, Sąd oparł na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem kosztów procesu (poniesionej opłaty sądowej od pozwu).